

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg, og tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ikke har taget stilling til sagsøgerens mange faktiske og retlige anbringender.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2011 — SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-56/11)**

(2011/C 89/45)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Danmark), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Sverige), og SAS AB (Stockholm, Sverige) (ved advokaterne M. Kofmann og B. Creve, I. Forrester, QC, samt barristers J. Killick og G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen annulleres helt eller delvis.
- Det fastslås, at sagsøgerne ikke bærer noget ansvar for den globale fælles, fortsatte og komplekse overtrædelse, der er beskrevet i afgørelsen, og den annulleres i det omfang det heri fastslås, at sagsøgerne er ansvarlige herfor.
- Subsidiært nedsættes bødens størrelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes enhver anden foranstaltning, der anses for passende henset til omstændighederne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i sag COMP/39.258 — Airfreight om samordning af diverse priselementer for luftfragttjenester for så vidt angår brændstoffillæg, sikkerhedstillæg og betaling af kommission for tillæggene til speditører.

Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne anført seks søgsmålsgrunde:

- 1) Første søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter såvel som af sagsøgerens ret til god forvaltning, ret til forsvar og af det generelle princip om ligestilling mellem parterne, idet sagsøgerne er blevet nægtet adgang til relevant bevismateriale af såvel belastende som diskulperende art, som Kommissionen

modtog efter dens klagepunktsmeddelelse og som den har lagt til grund (det belastende bevis) for den anfægtede afgørelse.

- 2) Anden søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der savnes kompetence, idet der i afgørelsen er anvendt artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS på luftfragttjenester, der var indkommende til EØS-området, ved hjælp af virkningskriteriet, som ikke er relevant for det territoriale anvendelsesområde for artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS, og idet implementeringskriteriet fejlagtigt er anvendt på salg uden for EØS-området.
- 3) Tredje søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af den adfærd, hvori sagsøgerne tog del, og ved konklusionen, hvorefter denne adfærd beviste sagsøgernes deltagelse i eller kendskab til en global fælles og fortsat overtrædelse; endvidere er en række af de tilfælde af adfærd, hvorpå afgørelsen støttes, ikke i strid med de relevante konkurrenceretlige bestemmelser.
- 4) Fjerde søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at bøden er ubegrundet og uforholdsmæssigt høj henset til det forhold, at sagsøgerne ikke var involveret i en global fælles og fortsat overtrædelse, samt til de relevante omstændigheder (herunder formildende omstændigheder), der skulle have været taget i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af en hvilken som helst bøde, der måtte pålægges sagsøgerne.
- 5) Femte søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er tale om en selektiv og arbitrær forfølgelse af sagsøgerne (og andre), mens 72 andre flyselskaber, som, ifølge oplysningerne i klagepunktsmeddelelsen og i afgørelsen, deltog i påståede ulovlige møder og drøftelser aldrig er blevet forfulgt. Dette rejser en række alvorlige spørgsmål i relation til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder.
- 6) Sjette søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til en uafhængig og upartisk domstol som fastsat i artikel 47, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som afgørelsen blev truffet af en administrativ myndighed, der både havde bemyndigelse til at forestå sagens oplysning og pålægge sanktion.

Appel iværksat den 25. januar 2011 af Michel Nolin til prøvelse af Personalerettens dom af 1. december 2010 i sag F-82/09, Nolin mod Kommissionen**(Sag T-58/11 P)**

(2011/C 89/46)

*Processprog: fransk***Parter**

Appellant: Michel Nolin (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen